

Magistri Durandi de sancto Portiano

Definitas in corpore potest contingere tripliciter. 257.1.H
Delectatio se habet ad fructum sicut genus ad speciem: quietas-
tio sicut differentia. 9.4.D
Delectatio vtrum sit principaliter concupita. 10.2.H
Delectatio in deo est actus voluntatis. 73.3.H
Delectatio voluntatis sequitur apprehensionem rationis. 11.2.H
Delectatio duplex est sequens apprehensionem. ibidem.H
Delectatio curiosa circa materiam mortalem est peccatum mor-
tale. 11.2.H
Delectatio mortosa est deliberativa. ibidem.H
Delectatio frequens acrum refectum principaliter circa primum ob-
iectum est mortalis. 11.2.7.1.H
Delectatio circa cogitationem que est de mortali quandoq; est morta-
lis quandoq; est venialis. ibidem.H
Delectatio in actu matrimonij licet sit intensissima: non tamen ex-
cedit limites rationis. 2.4.3.H
Delectatio de visione dei non augetur: sumpto corpore. 27.1.H
Delectatio minuit tristitiam eo quod trahit potentiam ne tantum
tendat in suum obiectum. ibidem.H
Delectatio non est de deo: sed de visione dei. 270.4.D
Delectatio beatifica non est de deo immediate: sed de aliqua crea-
tura. 271.2.H
Delectatio pertinet ad amorem concupiscentie. 271.1.H
Demon victus potest iterum tentare de illo de quo fuit victus. 9.1.H
Demon non tentat aliquid de viro a quo fuit superatus quando ten-
tatur se habet eodem modo: licet de alio. ibidem.H
Demon victus ab vno potest alios tentare. 9.1.H
Demones dantur ad exercitium &c. 9.2.H
Demones non possunt creare licet ex pluribus seminibus possint pro-
ducere. ibidem.H
Demones nulla possunt que deus non permittit facere. ibidem.H
Demones non possunt bene agere moraliter. 9.2.H
Demones non possunt bene agere moraliter non quia adheret prauo
sini contra aliquos. ibidem.H
Demon format voces aut sonos in aere: quibus nobis exprimit con-
ceptum suum. 9.4.1.H
Demon potest facere quod immutationes sensibilibus que manent in
nobis ab omnibus sensibus veniant ad organum fantasie: sicut
operationes eorum que demon vult reuelare. ibidem.H
Demon reuelat nobis aliquid secundum aliquos: per hoc quod se op-
ponit anime nostre per modum quo opponitur speculum speculo:
quorum opinio reprobatur. 9.4.1.H
Demon per certitudinem: sicut quilibet angelus cognoscit omnia futu-
ra: que dependent ex ordine causarum naturalium. ibidem.H
Demones coniectura cognoscunt ea que dependent ex libero arbi-
trio. ibidem.H
Demones non cognoscunt ea que subiacent voluntati diuine: nisi per
reuelationem. ibidem.H
Demones possunt predicere ea que dependent ex causis natura-
libus. 9.4.1.H
Demones non possunt reuelare ea que subiacent voluntati diuine: nisi
prius sint reuelata. ibidem.H
Demones non possunt reuelare ea que subiacent nostro libero arbi-
trio: nisi coniecturaliter. 9.4.1.H
Demon aliquando apparuit in persona alicuius persone in diu-
initis. ibidem.H
Demones an assumant corpora inferiora relinquuntur in solu-
tum. ibidem.H
Demon oppressione & suggestionem dicitur intrare in corpus homi-
nis. ibidem.H
Demon est in simulachro secundum essentialia per operatio-
nem. 9.1.H
Demonem oportet esse prius succubum ad hominem quam incubum ad
mulierem. ibidem.H
Demon potest immutare sensum nostrum. ibidem.H
Demon quodcuq; organum potest immutare ad indebitam disposi-
tionem. 9.1.H
Demon potest immutare vim nutritiuam. 9.2.H
Demon ita immutando non mutat ordinem nature. ibidem.H
Demon proprie solus tentat. 10.2.H
Demones an habeant fidem duo modi dicendi. 16.4.1.H
Demon in foris legis non potest causare motum ad formam. 18.1.H
Demon potest sumere species Eucharistie sacramentaliter. 20.1.H
Deum esse vnum multum fideles sciunt per demonstrationem: neque
tamen per vnum fidem de illo. 32.5.H
Demonstrationem de diuinitate Christi quomodo habuerit viden-
tes lasari suscitacionem. 3.4.H
Demonstrandi ea que sunt fidei duplex ille modus quem ponunt ali-
qui est insufficientis. ibidem.H
Demonstrationem diuinitatis christi si miracula causassent non esset
merito vno credere. 7.4.H
Demonstrari non potest deum scisse hoc vel aliud: in testimonium
veritatis. ibidem.H
Denominatio duplex intrinseca & extrinseca. 12.1.H
Deordinatio non est in potentis: sed in actu. 12.4.1.H
Deordinatio potest inueniri in potentis alijs a potentia volunta-
tis. ibidem.H
Deordinatio que est circa media ordinata in finem. 130.1.H
Deordinatio actus simpliciter est magis odiosa in peccato: quam que
quid aliud. 214.4.H
Dependentia nature create perfectius terminatur per personam di-
uinam: quam faceret per propriam. 135.4.H

Deperditio fiebat in corpore Ade. 10.4.1.H
Desiderium ac delectatio non semper sunt respectu eiusdem obiecti.
10.2.H
Desperatio est afflictio bonitatis diuine. 130.2.H
Desperatio obicit spem premiorum. 130.3.H
Destinatio quid sit. 68.2.H
Determinata forma an requirat determinata accidentia. 71.4.H
Determinatio est duplex extra genus et speciem extra. ibidem.H
Dei notitia acquiritur in nobis ex notitia creaturarum quamuis sit
multum imperfecta. 1.1.H
Deus is que perse immediate operatus est: perogratiam quam ad-
iudicat. 1.1.H
Deo aliquid attribui per accidens potest intelligi dupliciter. 53.1.H
Deus nihil abstractiue cognoscit: nisi cognoscendo essentiam suam
intuitiue. 5.1.H
Deum facere aliquid in testimonium veritatis quomodo per se nosci
fieri possit dupliciter. 3.4.H
Deus non habet duas cogitationes de creaturis sed solus vnus: qualis
tercique illa vocatur. 6.1.H
Deus est subiectum theologie que est habitus quo defenduntur & de-
clarantur ea que tradit fides. 7.2.H
Deus secundum rationem suam absolutum est subiectum theologie
vno modo accepte secundum aliquos. 7.4.H
Deus est obiectum remotum fructus. 10.3.H
Deo non vitium: licet bene operationibus: sub quibus cadit
deus. 10.2.H
Deo ferre propter mercedem potest dupliciter accipi. 10.4.H
Deum significare quiddam entem vel possibilem non est per se
notum. 15.1.H
Dei ratio per se nota non est aliquid quo nihil maius excogitari po-
test. 15.2.H
Deo imposita ratione creaturarum non dicitur translatiue. 59.1.H
Deo metaphisice attribuitur ea que significant speciales quiddi-
tates rerum vel perfectiones secundum quod creaturis conue-
niunt. ibidem.H
Deorum pluralitatem esse impossibile probatur. 11.4.H
Deum esse per se notum secundum se: ex natura rei sed non quoad
nos probatur. 15.1.H
Deus genuit deum alium a se. 18.4.H
Deus genuit deum qui non est deus potest habere duos sensus. ibidem.H
Deus genuit deum qui non est deus potest habere duos sensus. ibidem.H
Deum esse terminum discretum non illa deitas genuit deitatem. 19.2.H
Deum esse terminum discretum non illa deitas genuit deitatem. 19.2.H
Deus non est vniuersale nec singulare. 19.2.H
Deum generare et deum non generare simul stant de rigore. ibidem.H
Deo non esse nullum competere potest. 22.4.H
Dicere sumitur dupliciter. 55.4.H
Deum cognoscimus tripliciter per causalitatem: & motionem: & emi-
nentiam. 4.3.4.H
Deo nihil tribuendum quod predicatur de eo absolute ex tempo-
re. 52.4.H
Deo aliqua tribuuntur: que de eo predicantur respectiue ex tempo-
re. ibidem.H
Deus supponit pro aggregato ex persona diuina & humanitate: licet
et eis non efficiatur vnus per compositionem. 58.3.H
Deo an conueniant aliqua transiue & metaphisice. 59.1.H
Deo multa attribuitur quibus possimus intelligere ea que illi at-
tribuantur non conuenire secundum modum quo conueniunt crea-
turis. ibidem.H
Deo omnia sunt presentia: omniaq; eo sunt. 59.2.H
Deus habet scientiam: seu certam cognitionem aliorum a se. 59.2.H
Deus cognoscit se: et alia a se perfecte & comprehensiu. ibidem.H
Deus & creatura cadunt sub obiecto diuini intellectus. 59.3.H
Deus intelligit alia a se per suam essentiam. ibidem.H
Deum nihil inueni extra se: quomodo intelligitur. 59.3.H
Deus plus potest in notitiam aliorum ex cognitione sui quam ani-
ma ex cognitione aliorum in notitiam sui. 59.4.H
Deus non potest punire malos: & premiare bonos: nisi cognosceret di-
stincte culpas & merita. ibidem.H
Deum esse causas entitatis in rebus: & quidditatis aliarum perfectio-
nes rerum. 59.4.H
Deum esse causam rerum in esse singulari arguit ipsius cognoscere res
non solum vniuersaliter: sed etiam singulariter. ibidem.H
Deus esse in se ipso si non sciret. & uicissimus: licet scientia ipsius
sit eiusdem rationis cum nostra. 59.4.H
Deus an habeat notitiam distinctam reum. 59.4.H
Deus & se sequentibus. 59.4.H
Deum distincte res intelligere: duplicem potest habere sensum.
solum. 59.4.H
Deum non cognoscere res nisi secundum quod existunt in ipso in vno
sensu conceditur: & in alio negatur. 60.2.H
Deus cognoscit singularia quantum ad rationem sue singularitatis
ex eo quod est causatus materia: qua sumitur singularitas
diuturno. ibidem.H
Deus cognoscit singularia absq; hoc quod determinetur per esse
le: quia est suum esse. 60.3.H
Deus necesse mala culpe. 60.3.H
Deus cognosceret malum saltem secundum specialem ratio-
nem si non cognosceret aliud bonum a se. 60.3.H
Deo tria genera perfectionum & conditionum attribuitur
Deus cognoscit res per essentiam suam non prout est extrin-
secum: sed vt earum causa. 62.3.H